

Кіко Аргуелло: «У нас є спільна битва проти Звіра, який готує нову атаку»

Хав'єр Лозано / ReL 25 жовтня 2021 року ТЕГИ: Іудаїзм і християнство Неокатехуменальна Дорога Кіко Аргуелло

«Неокатехуменальна дорога стала початком шляху діалогу та співпраці між католиками та євреями, на якому всі ми покликані взяти на себе зобов'язання, – відзначене глибокими та плідними зустрічами», – сказав Даніель Сада, ректор Університету Франциско де Віторії. Мадрид після присудження почесних докторських звань Кіко Аргуелло, співініціатору цієї церковної дійсності, та рабину Давиду Розену, саме завдяки цьому зв'язку, який вони породили між обома релігіями протягом цих років.

Академічний захід, в якому взяли участь десятки університетських професорів і в якому взяли участь кардинали Осоро і Руко, єпископи Рейг (Алькала) і Дель Паласіо (єпископ - емерит Кальяо), а також сотні членів неокатехуменальних спільнот, серед яких чимало пресвітерів, став хвилюючим святом, в якому урочистість змішувалась із молитвою через музику.

Саме струнний квартет разом із невеликим хором, виконав декілька частин Симфонії страждань невинних, створеної самим Аргуелло, яка принесла багато добро у відносинах між Церквою та іудаїзмом. Двох людей, насправді можна було б сказати, що їх було визнано трьох, оскільки нічого з того, що відзначається сьогодні, не могло б відбутися без вирішального внеску Кармен Ернандес, співініціатора Неокатехуменальної дороги, і процес беатифікації якої може початися незабаром.

Кармен була дуже присутня як для самого Кіко, так і для рабина Девіда Розена, оскільки саме вона – як появивив д-р Анхель Барахона в laudatio – «навчила нас любити єврейські писання та змусила нас зрозуміти їх, а Кіко художньо розробив синтез, щоб допомогти нам засвоїти все, що є універсальним в Об'явленні євреїв." У своїй промові ініціатор Неокатехуменальної дороги сказав, що «знання Собору та землі Ізраїля через Кармен» стало джерелом великої любові, яка народилася на Дорозі до Ізраїля, його народу та його традицій».

Згадуючи старий анекдот, Кіко розповів, як одного разу міністр Ізраїля запитав його, звідки члени Неокатехуменальної Дороги відчували таку прихильність до єврейського народу.

«Живучи день за днем, відповідаючи на події історії»

Аргуелло хотів відповісти на це запитання цього понеділка в Університеті Франциско де Віторія: «Ми всі по дібні до Авраама, який покидає свою землю, не знаючи, куди він йде: Бог обирає Авраама, дає йому обіцянку, а Слово Боже є плідне, для життя та для історії, приводить її в дію, і Авраам повинен продовжувати слідувати за Господом. Ось як ми навчаємо наших братів на Неокатехуменальній Дорозі, оскільки всі ми діти Авраама, що це шлях віри: жити день за днем, відповідаючи на події історії, де Бог проявляє Себе.»

Секуляризація «вторглася у світ, і все змінюється», – згадував Кіко. Як Церква може підготуватися до цього? І він попередив, що «християнам необхідно мати можливість протистояти цій зміні часу», хоча єврейські сім'ї також опиняються в суспільстві, «що загрожує вірі їхніх дітей».

«Це проблема, яку всі ми розділяємо», - додав Кіко. З цієї причини він наполягав на тому, що існує «спільна битва проти звіра, звіра, якого хотів Освенцим, який продовжує діяти у світі і готує новий напад на Церкву та єврейський народ, жадливий напад атеїзму, заперечення Бога».

Він пішов далі, заявивши, що “в цій битві, в цій історичній ситуації, в якій ми опинилися, я вірю, що ми повинні допомагати один одному, християнам і Євреї, щоб глибоко зміцнити наші зв'язки, щоб виконувати волю Божу, щоб викупити це суспільство, щоб врятувати юдео-християнську сім'ю і передати віру дітям”.

Кіко Аргуелло також хотів згадати, що він пережив, коли цей симфонічний оркестр виконував «Страждання невинних» в Аушвіці. Перед початком святкування він пояснив: «Я зайшов в один із бараків концтабору; Я впав на коліна і навмання відкрив Святе Письмо. Я поклав палець на те місце, де рабин питає Господа нашого Ісуса: «Учителю, яка перша заповідь Закону?» А Христос відповідає: «Шема Ізраель, Адонай Елохену, Адонай Ехад». Господь один: ти будеш любити Бога всім своїм серцем, усім своїм розумом і всією своєю силою; а ближнього твого, як самого себе». А рабин: «Ти добре кажеш, Учителю, що любити Бога всім своїм серцем

і ближнього свого, як самого себе, є перша і найбільша з усіх заповідей». Коли ми збиралися розпочати концерт, я сказав присутнім рабинам, знаючи, що вони люблять Шема: «Я кажу вам, що ви недалеко від Царства Божого»».

На завершення Кіко зазначив, що після жаху цих концтаборів є ті, хто каже, що «ви більше не можете вірити в Бога. Якщо життя дійсно жах, то Бога немає, і Боже мовчання показало б це!». Проте він сказав, що «якщо в цій повній темряві людина з любові, вільна, роздягається, обіймає іншу і разом з нею входить у смерть, то любов існує. Звідки ця любов? Якщо любов існує, значить, Бог існує, і раптом ця темрява загоряється, з'являється світло в жаху газових камер: так вони робили, наприклад, святий Максиміліан Марія Кольбе і свята Едіт Штайн, і в них повнота того, що наш Господь Ісус Христос взяв гріх за всіх нас. »

Зі свого боку, рабин Девід Розен, міжнародний директор з питань релігійних питань Американського єврейського комітету, який був представлений д-ром Флорентіно Портеро, підтвердив у своїй промові, що «трансформація католицького ставлення та вчення щодо євреїв та юдаїзму, яка відбулася на протязі останнього півстоліття і не має історичної паралелі».

Рабин Девід Розен розповів про те, що було досягнуто, а також про те, як багато ще потрібно зробити між католиками та євреями. Декларація *Nostra Aetate* була фундаментальною в цьому підході, і звідти Неокатехуменальна дорога відкривала або розширювала цей шлях, який уже розпочато, але до якого ще задалеко.

У цьому сенсі Розен запевнив, що «для ортодоксальних євреїв, особливо в Ізраїлі, усвідомлення цих змін є процесом, який тільки почався. Насправді, серед єврейського народу в цілому все ще існує багато невігластва та непорозумінь щодо християнства, які потрібно вирішувати».

Але також і в Церкві, додав рабин. На його думку, в католицизмі ще потрібно попрацювати, щоб зрозуміти значення *Nostra Aetate* і пізніше вчення щодо євреїв.

«Мабуть, не дивно зауважити, що *Nostra Aetate* і Магістерське вчення про євреїв та юдаїзм досі не відомі багатьом католикам. Однак я вважаю дивним зустріти єпископів, які також ігнорують їх».

Нарешті, головний рабин визнав, що «це перетворення, яке привело євреїв і християн із глибини століть ворожості та взаємного відчуження, до повного позитиву, діалогу та співпраці, яким ми маємо благословення на солодживатися сьогоднішнім днем, це справді чудовий і безсумнівний знак провидіння сам по собі».

Закриваючи захід, ректор Університету Франциско де Віторія Даніель Сада підкреслив, що "двох нових докторів, окрім їхнього реального та ефективного внеску, який ми вже підкреслювали, їхньої мудрості та яка підтверджує діалог і справжню зустріч, є ще один останній урок: у освіті, в політиці та в етиці, величі людських дій, а не ніж наші випадки, воно виникає із спільного досвіду добра. Правильні стосунки з Богом, з Його Ім'ям і з братами впливають із вільного дотримання Його наказів, а не з геніальності наших ідей».